
Fra: Tor Elling Halvorsen [mailto:tehal@broadpark.no]
Sendt: 12. november 2007 21:50
Til: Postmottak MD
Emne: Markaloven, høringsuttal el se

Til Miljøverndepartementet.

Høringsuttal else til forslag til ny markalov.

Som ivrig bruker av marka setter jeg pris på at den foreslås bedre vernet ved en ny lov. Det er imidlertid sider ved det nye forslaget som jeg klart vil ta avstand fra. Det gjelder først og fremst det totale kjøreforbud på skogsveiene for hytteeiere i marka, og til en viss grad også bruk av motorisert framkomstmiddel på vann og snø for fraktbehov til og fra private hytter.

Mange hytteeiere med rett til bruk av vei i marka har egenhendig bidratt til bygging og vedlikehold av veien over mange år, ved arbeidsinnsats og / eller innbetalinger. Hyttene ligger ofte så langt inn i marka at bruken kraftig reduseres, eller tvinges til opphør, uten anledning til å kjøre bil i marka, og vedlikehold og reparasjoner blir en umulig oppgave. Det er en grense for hvor langt det er forsvarlig å la barn eller eldre gå til fots for å kunne benytte en hytte, og det er en grense for hvor mye selv en kraftig mann kan klare å bære. Uten bilhjelp vil for eksempel en voksen person med ansvar for mindreårige barn på hyttetur bli nødt til å bære med seg alt av utstyr og proviant i en vending. Disse vil ikke lenger kunne benytte sin egen hytte som tidligere, dette oppleves som en helt urimelig konsekvens av lovforslaget, for hyttene i marka er bygget med de samme rettigheter som i alle andre hytteområder.

Min bruk av marka i senere år, kan blandt annet dokumenteres av Asker Ski klubb, der jeg har stemplet inn samtlige poster i turorienteringen "Askeladden", videre har jeg blandt mye annet minst 50 ski turer fra Ringkollen / Bislingen til Asker, og minst 10 sykkel turer over samme strekning. Jeg har tilbrakt pinsen med telt og kano på Øyangen, og weekender med kajak i Storflåtan / Vesleflåtan / Svarten / Spålen og Heggelivann. Ikke en eneste gang, gjennom 40 års markaaktivitet, har jeg reagert negativt på hyttefolks bilbruk, eller annen motorisert framkomst. Det har tvert imot ligget en trygghet i å vite at ved sykdom eller ulykke så har jeg kunnet regne med å få hjelp av folk med bil der det finnes hytter. Hyttefolk i marka er stillfarende og omtensomme mennesker som pusler rundt i nærområdet, rydder kvist og løyper og stier, og lager gangbaner i myrene slik at også andre turgåere lettere kan komme fram. Langt inne i marka er hytteomtene oaser med lys og luft der man kan søke ly på verandaen for å spise nistematen, eller slukke tørsten ved brønnpumpa. I mesteparten av marka er det faktisk så lite folk at man kan tilbringe hele dager der uten å møte noen i det hele tatt. Jeg forstår ikke hvor forslagstiller mener hyttefolkets bilbruk er til sjenanse og må bringes til opphør, men jeg er helt overbevist om at de negative konsekvensene av dette blir enorme i forhold til en eventuell minimal gevinst.

For den vanlige turgåer vil konsekvensene være at fordi det økonomiske driftsgrunnlaget for skogsbilveiene reduseres vil mange av veiene gro igjen slik at turmulighetene begrenses. Vi vil få en mengde hytter som vil gå et totalt forfall i møte, stå der som tause vitner på eiernes hyttedrøm som ble knust. Stier og løyper nær hytteområdene vil gro igjen, og også begrense turfolkets muligheter. For hva? De eneste man stort sett møter på veiene litt inne i marka er treningssyklister som kan komme rundt svingen i 60 km i timen. Er det disse kanskje som nå skal ha veiene hytteeierne har bidratt til?

Det siste jeg ønsker å få se i marka er gjennomsvette pensjonister med trillebår på skogsbilveiene, på vei til den hytta de hele sitt yrkesaktive liv har sett fram til å få litt mer glede av.

459865184-25-200703333-60

Fra Tor Elling Halvorsen, Nesbru